

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 9

гр. София, 30.03.2026 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ

Членове: полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

като разгледа докладваното от полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ Въззивно частно наказателно дело № 20266000600009 по описа за 2026 година

Образувано е по жалба от 10.03.2026 г. на адв. С. С. от АК – Л. – повереник на пострадалия по делото ст. лейт. Н. П. Н. от военно формирование *** - Я., заведена под № 219 по описа на Военен съд – Сливен, срещу определение № 6/18.02.2026 г., постановено по чнд № 11/2026 г. по описа на Военен съд - Сливен, с което е потвърдено постановление от 20.01.2026 г. на Военно-окръжна прокуратура - Сливен за прекратяване на наказателно производство по досъдебно производство № 41-Сл-I-3/2025 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – Сливен, водено срещу к-н К.М.Ж. от военно формирование *** – Я. за престъпление по чл. 379, ал. 1, вр. с чл. 371, б. „а“, вр. с чл. 130, ал. 1 от НК.

В жалбата се твърди, че атакуваното определение е незаконосъобразно и неправилно, което налага неговата отмяна, като бъдат дадени указания за прилагане на закона. Сочи се, че първоинстанционният съд в своето определение е преповторил съдържанието на постановлението за прекратяване и мотивите на прокуратурата, като формално е приел, че постановлението на Военно-окръжна прокуратура – Сливен е обосновано и законосъобразно. В жалбата се изтъкват конкретни аргументи защо е налице извършено престъпление спрямо пострадалия ст. лейт. Н. Н. от страна на к-н К.Ж. по чл. 379, ал. 1, вр. чл. 371, б. „а“, вр. чл. 130, ал. 1 от НК и са посочени

доказателствата в тази насока. Сочи се, че изводите на прокуратурата, че обвинението не е доказано по безспорен начин, които изводи са възприети от първоинстанционния съд в неговото определение, са неправилни и необосновани. Твърди се, че няма никакво основание да не се вярва на показанията на пострадалия Н. за това, че е ударен с юмрук в устата от к-н Ж., тъй като това се доказва не само от съдебно-медицинската експертиза и нейното допълнение, но и от показанията на свидетелката И.И., която е видяла нараняването му непосредствено след инцидента.

Настоящият състав на Военно-апелативния съд, като се запозна с материалите по делото, установи следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок. Пострадалият с изрично пълномощно от 10.02.2026 г. е упълномощил своя повереник да обжалва съдебния акт на основния съд пред въззивния съд, ако той не е в негов интерес, както е и сторено.

Досъдебното производство е образувано с постановление на прокурор Военно-окръжна прокуратура – Сливен от 01.10.2025 г. за престъпление по чл. 379, ал. 1 от НК, извършено от офицер от военно формирование *** – Я. по време на службата му в българската армия (том 1, л. 2 от досъдебното производство).

С постановление от 05.11.2025 година на к-н К.М.Ж. (вече военнослужещ от военно формирование *** – Я.) е повдигнато обвинение за това, че на 21.07.2025 г., около 16.30 часа, в сградата на щаба на военно формирование *** – Я., пред регистратурата на формированието ударил с юмрук с дясната си ръка в главата в ляво лице, посочено в чл. 371, б. „а“ от НК, а именно ст. лейт. Н. П. Н., от 16.10.2023 г. заемащ длъжността старши помощник-началник на отделение „Личен състав“ във военно формирование *** – Я., назначен със заповед № ***/10.10.2023 г. на командира на ***, като му причинил контузия в областта на устата, изразяваща се в наличие на повърхностна рана с характеристики на охлузно-контузна в лявата на горната устна, в близост до нейния ръб с умерено изразен, с палпаторна (при опипване и натиск с пръстите на ръката) болезненост травматичен оток на меките тъкани в областта, представляваща лека телесна повреда – временно разстройство на здравето неопасно за живота му (разстройство на здравето извън случаите на чл. 128 и чл. 129 от НК), като извършеното не съставлява

по-тежко престъпление. Престъпление по по чл. 379, ал. 1, вр. чл. 371, б. „а“, вр. чл. 130, ал. 1 от НК (л. 65-66, том 1 от досъдебното производство).

След проведено разследване наказателното производство е било прекратено с постановление от 20.01.2026 година (том 2, л. 116-120 от ДП) от военноокръжния прокурор при Военно-окръжна прокуратура – Сливен полк. Г.В. на основание чл. 243, ал. 1, т. 2 от НПК – обвинението не е доказано по безспорен начин.

Срещу постановлението за прекратяване на прокуратурата е подадена жалба от пострадалия по делото ст. лейт. Н. П. Н. от военно формирование *** – Я. чрез повереника си адв. С. С. от АК – Л., с която се иска то да бъде отменено като неправилно, необосновано и незаконосъобразно и да бъдат дадени указания за прилагането на закона. Срещу постановлението за прекратяване на делото е подадена и жалба от адв. М.Б. от АК – Я., с която се иска да бъде изменено основанието за прекратяване на наказателното производство, като се приеме, че деянието, описано в постановлението за обвиняем, не е извършено, а не както е приела прокуратурата- поради недоказаност.

С определение № 6/18.02.2026 г., постановено по чнд № 11/2026 г. по описа на Военен съд – Сливен е потвърдено изцяло като обосновано и законосъобразно постановлението за прекратяване на наказателното производство по досъдебно производство № 41-сл-I-3/2025 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – Сливен и в този смисъл горепосочените жалби на адвокатите С. и Б. не са уважени.

Срещу това определение е подадена посочената и описана по горе жалба № 219/10.03.2026 г. по описа на Военен съд - Сливен на адв. С. С. от АК - Л..

След като се запозна с материалите от досъдебното производство, постановлението на Военно-окръжна прокуратура – Сливен за прекратяване на делото от 20.01.2026 г., определението на Военен съд - Сливен от 18.02.2026 г. и жалбата на адв. С. от АК - Л. от 10.03.2026 г., Военно-апелативният съд установи, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Неправилни и необосновани са изводите на прокуратурата, изложени в постановлението за прекратяване на наказателното производство и тези на първоинстанционния съд, изложени в атакуваното определение, с което се потвърждава постановлението на прокуратурата.

Безспорно по досъдебното производство са събрани необходимите доказателства в подкрепа на повдигнатото обвинение спрямо обвиняемия к-н Ж. за престъплението по чл. 379, ал. 1 и сл. от НК. На първо място това са показанията на пострадалия ст. лейт. Н. (том 1, л. 71-73 от досъдебното производство), където той посочва как, къде и кога е получил телесното нараняване от Ж.. Пострадалият веднага е уведомил командира на военно формирование *** – Я. подп. Д.П. за инцидента, като последният в показанията си като свидетел (том 1, л. 75-76 от досъдебното производство) сочи, че „Н. имал кръв по устата“. Нараняването по устата е било констатирано и от ст. лейт. И.И. (живееща на семейни начала с пострадалия), когато двамата са си тръгнали от работа (том 1, л. 86-87 от досъдебното производство). Нещо повече, И. е придружила пострадалия до спешното отделение, където му е издаден лист за преглед на пациент № ***/21.07.2025 г. в 18.30 часа от д-р В.Н., където е отразена като основна диагноза контузия на лицето и охлузна рана на долна устна (том 1, л. 28 от досъдебното производство). На следващия ден – 22.07.2025 г., пострадалият е посетил СМДЛ „***“ ЕООД в гр. С., където е бил прегледан от д-р Т.Ч. и му е издадено съдебно-медицинско удостоверение № 244/2025 г. (том 1, л. 17 от досъдебното производство), в което е отразено полученото нараняване от Ж., като е посочено, че то съставлява лека телесна повреда. На 23.07.2025 г. пострадалият е подал и жалба (заведена на 24.07.2025 г. до директора на РС „ВП“ – гр. С., в която описал инцидента (том 1, л. 15-16 от досъдебното производство). На същата дата Н. е подал официален рапорт за инцидента до командира на военно формирование *** – Я. (том 2, л. 97 от досъдебното производство).

От изложеното следва, че пострадалият Н. е направил всичко възможно веднага след инцидента да уведоми ръководителя на военното формирование за случилото се, да си извади медицински документи и да уведоми военна полиция.

Действително свидетелите м-р Ц.Б. и Д.Т. – психолог (и двамата от

военно формирование *** – Я.) в показанията си заявяват, когато на 21.07.2025 г. са видели пострадалия и к-н Ж., че не са забелязали видими белези по лицето на ст. лейт. Н. (том 1, л. 79-80 и л. 82-83 от досъдебното производство). Това обаче не означава, че пострадалият не е ударен с юмрук от к-н Ж. в областта на устата минути преди това същия ден. Вероятно е тези двама свидетели (Б. и Т.) да не са се вгледали добре в лицето на Н.. Именно затова са извадените от него медицински документи, посочени по-горе, тъй като медицинските лица, които са го преглеждали, са имали за задължение да го огледат добре и да констатират видяното в изготвените от тях актове. Заключениета на назначената съдебно-медицинска експертиза по делото и нейното допълнение (том 2, л. 2-5 и л. 10-13 от досъдебното производство), изготвени от д-р Й.С., са категорични за причиняването на леката телесна повреда на Н. - контузия в областта на устата, изразяваща се в наличие на повърхностна рана с характеристики на охлузно-контузна в лявата половина на горната устна, в близост до нейния ръб с умерено изразен, с палпаторна (при опипване и натиск с пръстите на ръката) болезненост травматичен оток на меките тъкани в областта. Категорично е посочено в основната експертиза, че увреждането може да бъде причинено по начин, съобщен от пострадалия и се дължи на механично действие – удар на тъп или тъпоръбест предмет, а именно: удар със свита в юмрук ръка. Увреждането се дължи на един единствен удар. В допълнението към тази експертиза е посочено, че по принцип подобно нараняване може да бъде причинено по всяко едно време и на всяко едно място, но раната, отразена в медицинското удостоверение на д-р Ч. от 22.07.2025 г. свидетелства за давност на причиняването ѝ от едно денонощие, т.е. тя отговаря да е получена по време и начин, съобщени от пострадалия. Изрично е посочено, че такова нараняване не може да се получи с избутване с два пръста на главата на пострадалия в областта на челото, поради фактът, че тези две анатомични области се намират на не малко разстояние една от друга (устата на пострадалия и челото му). По този начин се опровергават обясненията на обвиняемия Ж., дадени при предявяване на материалите по делото (том 2, л. 107 от досъдебното производство) за това, че не е удрял пострадалия с юмрук в устата, а само му избутал главата с два пръста в челото.

С оглед събраните доказателства, водещият разследването военен следовател правилно е изготвил своето обвинително заключение (том. 2, л.

110-113 от досъдебното производство).

Въззивната инстанция не възприема доводите на прокуратурата в постановлението за прекратяване на делото и тези на основния съд в определението, с което това постановление е потвърдено, че не е доказан начина на осъществяване на деянието. Напротив, самият пострадад многократно пред различни институции е посочил как е получил телесната повреда и показанията му се потвърждават от посочените по-горе показания на свидетелите П., И., доктор Н.а, медицинската документация и експертизи.

В този смисъл направените правни изводи за недоказаност на обвинението от Военно-окръжна прокуратура – Сливен и Военен съд - Сливен не намират подкрепа в събрания по делото доказателствен материал, което налага да бъдат отменени като неправилни и необосновани както постановлението на прокуратурата за прекратяване на наказателното производство от 20.01.2026 г., така и определението на Военен съд - Сливен № 6/18.02.2026 г. и делото да бъде върнато на прокуратурата, която следва да прецени дали да приложи разпоредбите на чл. 78а от НК в настоящия случай.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 8 от НПК Военно – апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 6/18.02.2026 г. по чнд № 11/2026 г. на Военен съд – Сливен.

ОТМЕНЯ постановление от 20.01.2026 г. на Военно-окръжна прокуратура - Сливен за прекратяване на наказателно производство по досъдебно производство № 41-Сл-І-3/2025 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – Сливен.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____